

БЪЛГАРСКА ТЕРМИНОЛОГИЯ

ЗА РАСТЕНИЯТА.

(Въ сравнение съ другитѣ славянски язици*)

Отъ Прѣподавателѣтъ **Х. В. Шкорпилъ**

Отъ подробнитѣ изслѣдования на прочутый Славянскій историкографъ Шафарикъ излиза на явѣ, че въ V, VI и VII столѣтіе се пада прѣселаяваніето на Славянскитѣ народи — Чеси, Българи, Сърби, Хървати, Лужичани, Бодрци, Лутици, Корутанци и Далматинци — изъ прѣвобитното имъ всеславянско отечество (между Балтійското и Черно море) на западъ и югъ. Тукъ всякий отъ тѣзи народи положилъ основа на единъ самостоятеленъ, исторически и общественный животъ. Отъ врѣмето, когато всичкитѣ Славяни сж живѣяли заедно, запазили сж се у тѣхъ много еднакви наименования на понятия и прѣдмѣти. Особенно въ естественитѣ науки намираме таквизъ всеобщи наименования както се види отъ долуизложената сравнителна терминология за растенията.

Мислиме, че тя ще улесни както сравнителното изучаваніе на частнитѣ термини така и по-здравото основаніе на българтската ботаническа терминология.**)

А) Хлѣбни растения.

1. *Рѣжъ (Secale)*. Рус.—рожь, озимъ, сръб.—раж, рж, хърв.—ражь, рж, кор.—режь, словацки—режь, чеш.—режь, пол. режь.

2. *Ячменъ, пчмикъ (Hordeum)*. Рус.—ячмень, сръб.—печам, хърв.—печсам, печам, кор.—ячмень, ечмень, чеш.—*jes'ten*, дуж.—*jazmen'* пол.—*jeszmen*.

*) Сравни: Ан. Будиловича Первобытныя Славяне въ ихъ языкѣ, бытѣ и понятіяхъ по даннымъ лексикальнымъ. Киевъ 1878.

**) Въ „Второй годишенъ отчетъ на Об. Гимназия въ Сливенъ, 1882-83 год.“ бѣше помѣстенъ списъкъ на простобългарски наименования на растения, за който споменува „Извѣстія С.-Петербургскаго Славянскаго Благотворительнаго общества 1883, № 1 стр. 32.“ („Въ послѣднемъ изданіи заслуживаетъ особеннаго вниманія филологовъ „списокъ отъ 133 научныхъ простоболгарскихъ наименованіи растений“ составленный г. Шкорпиломъ“). —